

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: 97/2008/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

73/2008. (VIII. 18.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ által 2008. június 6-án előterjesztett **panaszát** a 2008. augusztus 18-án – dr. Juhász Imre elnökhelyettes távollétében – megtartott zárt ülése alapján

e l u t a s í t j a.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

A panaszos, aki jogerősen kiszabott szabadságvesztés büntetését tölti a szegedi fegyházban, 2008. június 6. napján terjesztette elő panaszát a Testülethez, amit 2008. június 11. napján kiegészített.

Panaszában előadta, hogy álláspontja szerint az Országos Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: ORFK) Hivatala Titkársági Főosztály Ügykezelési, Adat- és Titokvédelmi Osztály vezetője megsértette a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 24.§-ának (1) bekezdésében foglalt segítségnyújtási kötelezettségét. A hivatkozott törvényhely szerint a rendőr

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni.

A panaszos ezen állítását arra alapozta, hogy 2008. április 23. napján az ORFK Hivatala Titkársági Főosztály Ügykezelési, Adat- és Titokvédelmi Osztály vezetőjéhez fordult azzal a kéréssel, hogy iratmásolatot kérjen korábbi beadványairól, illetve, hogy tájékoztatást kapjon egy konkrét büntetőeljárásban általa tett vallomásainak adatkezelésével és -felhasználásával kapcsolatban. Az osztályvezető válaszlevelében tájékoztatta a panaszost arról, hogy kérelmét az ügyben illetékességgel és hatáskörrel rendelkező Vas Megyei Rendőr-főkapitánysághoz tette át.

A panaszos szerint az osztályvezető az alábbi törvényi rendelkezéseket sértette meg:

- nem tett eleget az Rtv. fentebb hivatkozott 24.§-ának (1) bekezdésében foglalt segítségnyújtási kötelezettségének;
- eljárása során figyelmen kívül hagyta a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvény (a továbbiakban: Avtv.) 6.§-ának (2) bekezdését, amely szerint az érintettet egyértelműen és részletesen tájékoztatni kell az adatai kezelésével kapcsolatos minden tényről, így különösen az adatkezelés céljáról és jogalapjáról, az adatkezelésre és az adatfeldolgozásra jogosult személyéről, az adatkezelés időtartamáról, illetve arról, hogy kik ismerhetik meg az adatokat; illetve
- nem tett eleget az Avtv. 12.§-ának (1) bekezdésében foglaltaknak, miszerint az érintett kérelmére az adatkezelő tájékoztatást ad az általa kezelt, illetőleg az általa megbízott feldolgozó által feldolgozott adatairól, az adatkezelés céljáról, jogalapjáról időtartamáról, az adatfeldolgozó nevééről, címéről (székhelyéről) és az adatkezeléssel összefüggő tevékenységéről, továbbá arról, hogy kik és milyen célból kapják vagy kapták meg az adatokat, így nem volt hajlandó az Avtv. 12.§-ának (2) bekezdésében írt harminc napos határidőn belül megadni a panaszos számára a kért tájékoztatást.

Kiegészítő beadványában a panaszos előadta, hogy az ORFK Hivatala Titkársági Főosztály Ügykezelési, Adat- és Titokvédelmi Osztálya a kért felvilágosítást megadása helyett „látszatintézkedést” tett azzal, hogy a kérelmét áttették a Vas Megyei Rendőr-főkapitányságra, amivel ellehetetlenítették információszerzéshez való jogát – és azt, hogy egy későbbi eljárásban ártatlanságát bizonyíthassa. Álláspontja szerint továbbá a Titokvédelmi Osztály vezetője megsértette az Rtv. 84. §-ának (4) bekezdésében foglaltakat, miszerint: a rendőrség által történő adatátvétel, valamint adatfelhasználás jogszerűségéért az átvevő rendőri szerv vezetője tartozik felelősséggel.

A panaszos kérte a Testülettől, hogy az Rtv. 92. és 93.§-aira tekintettel vizsgálja ki panaszát – a törvény IV. fejezetében szereplő 24.§ (1) bekezdésének (a

rendőrség segítségnyújtási kötelezettsége) megsértése miatt, illetve 84.§-ának (4) bekezdésében foglaltak alapján. Kérte továbbá, hogy a Testület járjon közben annak érdekében, hogy az elmulasztott adattájékoztatást a törvényben előírt részletességgel adják meg a panaszos számára.

II.

A Testület megállapította, hogy a panasz az alábbiak szerint megalapozatlan.

Az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése alapján az, akinek a rendőrségről szóló törvény IV., V. vagy VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette, panasszal fordulhat a Testülethez.

Az Rtv. 24.§-a szerinti rendőrségi segítségnyújtási kötelezettség valóban a törvény IV. fejezetében, a rendőrség működésének általános elvei és szabályai cím alatt került elhelyezésre. A jelölt törvényhely (1) bekezdése arról rendelkezik, hogy a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni.

A rendőrségnek egyik – az Rtv. 2.§-ának (1) bekezdésén alapuló – feladata a segítségnyújtási és felvilágosítás-adási kötelezettsége. E kötelezettség az állampolgárok szubjektív biztonságérzete szempontjából is fontos követelmény: joggal bízhatnak abban, hogy a rendőr feladatkörével összefüggő – és egyúttal a belső rend és a közbiztonság védelme körébe tartozó – ügyben a rendőröktől segítséget, illetőleg felvilágosítást kaphatnak.

A panaszhoz csatolt melléklet alapján a Testület nem tudta megállapítani, hogy az Avtv.-ben foglalt és a panaszos által sérelmezett harminc napos törvényi határidőt az ORFK Hivatala Titkársági Főosztály Ügykezelési, Adat- és Titokvédelmi Osztálya valóban elmulasztotta-e, mivel a panaszos levelének csak keltezése ismert (2008. április 23. napja), annak a rendőri szervhez érkezése időpontja nem. Mindazonáltal a Titokvédelmi Osztály vezetője válaszolt a panaszosnak, melyben az ügy áttételéről tájékoztatta. Ezáltal az osztályvezető a Testület álláspontja szerint eleget tett a panaszos által sérelmezett felvilágosítás-adási kötelezettségének. Annak megítélése viszont, hogy az áttétel elrendelése jogszerű volt-e vagy sem, nem tartozik a Testület hatáskörébe.

A Testület megállapította továbbá, hogy a panaszban írtak elbírálása a továbbiakban nem tartozik hatáskörébe, mivel a panaszos által is hivatkozott Rtv. 84.§-a a törvény VIII. fejezetében (A Rendőrség adatkezelése) található. A Testület pedig – mint fentebb említést nyert – a rendőrségnek az Rtv. IV., V. és

VI. fejezeteiben szabályozott rendészeti tevékenysége miatt hozzá benyújtott panaszokkal foglalkozhat érdemben.

A Testületnek nincs továbbá hatásköre az Avtv. bármely rendelkezésében foglalt kötelezettség teljesítésének vagy elmulasztásának megítélése tekintetében.

A fentiek alapján a beadványt a Testület érdemi vizsgálat nélkül elutasította.

A Testület egyben felhívja a panaszos figyelmét arra, hogy – miután ügyében már jogerős büntető bírósági döntés született, ennek ellenére ártatlanságát kívánja bizonyítani – perújítási eljárást tud kezdeményezni. A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 408.§-a (1) bekezdésének a) pontja alapján a bíróság jogerős ítéletével elbírált cselekmény esetén ugyanis perújításnak van helye, ha az alapügyben akár felmerült, akár fel nem merült tényre vonatkozó olyan új bizonyítékot hoznak fel, amely valószínűvé teszi – többek között –, hogy a terheltet fel kell menteni (vagy lényegesen enyhébb büntetést kell kiszabni, vagy büntetés helyett intézkedést kell alkalmazni, illetve a büntetőeljárást meg kell szüntetni).

A perújítási eljárás két szakaszból áll, melynek első szakaszában – az indítvány előterjesztését követően – a bíróság dönt a perújítás megengedhetősége kérdésében. E döntés előtt a bíróság a Be. 412.§-ának (1) bekezdése szerint beszerzi az alapeljárás iratait. Többek között ezekből az iratokból állapítható meg, hogy az indítványban hivatkozott bizonyíték újnak minősül-e. Ha nem áll rendelkezésre, beszerzi a Be. 408.§-ának (2) bekezdés a) pontja, illetve (3) bekezdése szerinti jogerős ítéletet (határozatot), végül amennyiben az indítványban megjelölt bizonyítási eszköz felkutatása szükséges, annak érdekében nyomozást rendel el, megküldve az iratokat a területén működő ügyészeknek. Ezek alapján tehát a panaszosnak a perújítási indítványában elegendő a felhasználni kívánt (okirati) bizonyítási eszközöket megjelölni, azok beszerzése már a folyamatba tett bűnügyi hatóságok feladata.

Budapest, 2008. augusztus 18.

Dr. Kaltenbach Jenő sk.

elnök

Fráterné dr. Ferenczy Nóra sk.

Előadó testületi tag

Dr. Fėja András sk.

testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf sk.

testületi tag